

**[Økonomiministeren.]**

sagt fra regeringens og fra min side, at der gribes ikke ind over for disse tillægslån. Så ved man i hvert fald det.

Hvad angår spørgsmålet om en videre undersøgelse af problemet for at få nogle bedre tal frem, er det klart, at det vil jeg altid være åben over for. Om det er muligt at få bedre tal frem, ved jeg ikke, men jeg vil i hvert fald overveje spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Formanden:** De følgende tre spørgsmål, der er stillet til den højtærede forsvarsminister, vil blive besvaret af den højtærede indenrigsminister.

Af *Skræppenborg-Nielsen* til forsvarsministeren:

„Har forvaltningsnævnet afsluttet sine overvejelser og undersøgelser vedrørende en eventuel nedsættelse af antallet af læger i forsvarrets lægekorps til fordel for andre lægelige opgaver? I bekræftende fald: hvilke resultater er nævnet kommet til, og hvad agter ministeren at foretage sig?“

**Skræppenborg-Nielsen:** I en kronik i dagbladet Politiken for den 25. november 1963 rejste overkirurg, dr. med. August Hagen fra Amts- og Bysygehuset i Middelfart på baggrund af den alvorlige lægemangel spørgsmålet om, hvorvidt hærens lægekorps ikke burde afgive et antal yngre læger til afhjælpning af lægemangelen, en mangel, der visse steder er så akut, at tilskadekomne af og til og desværre alt for ofte bliver afvist af hospitalernes skadestuer m. v., forhold i øvrigt, som dagspressen i den allerseneste tid næsten daglig har beskæftiget sig med, senest Aalborg Amtstidende for den 3. november 1964, der omtaler, hvorledes en yngre kvinde i Ålborg, der en aften for nylig kom til skade på sit arbejde, blev afvist fra skadestuen, skønt hun havde brækket det ene ben og fået flere tænder slået ud. Skadestuen på Ålborg kommunehospital var nemlig som flere andre skadestuer lukket på grund af mangelen på læger.

Den før nævnte kronik var årsagen til, at jeg den 27. november 1963 her i folke-

tinget stillede den højtærede forsvarsminister følgende spørgsmål: „Vil ministeren medvirke til, at forswarets lægekorps afgiver et antal læger til afhjælpning af lægemangelen på vore sygehuse, institutioner m. v.“ Det fremgik af den højtærede forsvarsministers besvarelse af det stillede spørgsmål, at ministeren ikke selv troede på, at der var mange muligheder for at få virkelig effektiv hjælp af læger fra de militære korps, men da spørgsmålet allerede i nogen tid havde været til overvejelse i forvaltningsnævnet, agtede ministeren, når nævnets undersøgelser var afsluttet, at tage sagen op til grundig overvejelse.

Der er nu gået næsten et år siden da, og jeg vil gerne vide, hvad der måtte være sket i sagen, herunder ganske særlig hvad den højtærede minister agter at foretage sig. Der er for mig ingen tvivl om, at et betragteligt antal militærlæger uden skade for nogen kan frigøres fra deres militære tjeneste og deres værdifulde arbejdskraft anvendes til noget mere fornuftigt end det, den ofte bliver anvendt til inden for forsvaret.

Under henvisning til det sidst sagte behøver jeg vist blot at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på de udtalelser, som overlæge F. Truelsen for nylig fremsatte ved sygehuslægenes møde, udtalelser, der er refereret i dagspressen, og som kort sagt går ud på, at forsvaret simpelt hen misbruger militærlægenes tid. Jeg kan endvidere henvise til den artikel af læge Ib Børgesen, Ballerup, der stod at læse i Politiken for i går.

Det er efter min mening på tide, endda på høje tid, at der sker noget i denne sag, og jeg tror, at dette land i længden hverken har råd til eller kan være bekendt over for de syge og tilskadekomne, at et betragteligt antal læger, ja, undskyld jeg siger det, spilder deres tid, har masser af nytteløse timer, ofte beskæftiget med det rene skinbarlige pjat inden for forsvaret, på samme tid som vore sygehuse og andre institutioner nærmest skriger efter lægehjælp.

**Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):** Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen vil umiddelbart forstå, at jeg som indenrigsminister interesserer mig for det problem, det ærede medlem har rejst, og